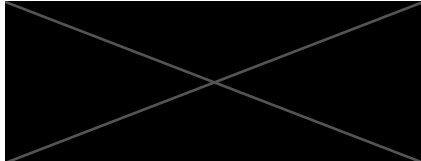

Ministerstvo životního prostředí
Vršovická 1442/65, Vršovice 100 10 Praha 10
ID datové schránky: 9gsaax4

(o rozkladu rozhoduje ministr životního prostředí)

Podatel:

V Kouřimi dne 7. 8. 2026

Rozklad proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2026/270/816 ze dne 5. 8. 2026

sp. zn. ZN/MZP/2026/270/185, doručeno do datové schránky podatele dne 6. 8. 2026

Podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve spojení s § 14 odst. 1 zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 123/1998 Sb.“), podávám v zákonné lhůtě

rozklad proti rozhodnutí Ministerstva životního prostředí č. j. MZP/2026/270/816 ze dne 5. 8. 2026, a to v celém rozsahu výroků I a II.

I. Napadené rozhodnutí

Napadeným rozhodnutím ministerstvo odepřelo zpřístupnění informací k mé žádosti ze dne 16. 7. 2026, a to:

- výrokem I u bodů 1 až 3 žádosti (kopie ročních hlášení o produkci a nakládání s odpady podle § 95 zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, dále jen „zákon o odpadech“) podle § 9 odst. 1 zákona č. 123/1998 Sb. ve spojení s § 96 odst. 6 zákona o odpadech,
- výrokem II u bodu 4 žádosti (informace o plnění podmínek závazného stanoviska EIA ke stavbě trasy I.D pražského metra v části nakládání s výkopovou zeminou a rubaninou) podle § 9 odst. 1 zákona č. 123/1998 Sb. s odůvodněním, že ministerstvo požadovanými informacemi nedisponuje a disponovat nemusí, přičemž za příslušný úřad označilo Magistrát hlavního města Prahy.

V odůvodnění výroku I ministerstvo výslovně uvedlo, že požadovanými údaji disponuje („dospělo k závěru, že disponuje požadovanými údaji z hlášení souhrnných údajů z průběžné evidence“). Existence požadovaných informací tedy není sporná; sporný je pouze právní důvod jejich odepření.

II. Důvody rozkladu

1. Zpřístupnění bylo odepřeno z důvodu, který zákon č. 123/1998 Sb. nezná

Ministerstvo žádost správně posoudilo a vyřídilo v režimu zákona č. 123/1998 Sb. Důvody, pro které lze podle tohoto zákona odepřít zpřístupnění informace, jsou vymezeny taxativně v § 8 odst. 1 až 3 a § 8a. Ustanovení § 96 odst. 6 zákona o odpadech mezi nimi není a napadené rozhodnutí to samo přiznává („V zákoně č. 123/1998 Sb. není takový postup explicitně uveden jako některý z důvodů pro odepření poskytnutí informací“), aniž uvádí, který z důvodů podle § 8 odst. 1 až 3 zákona č. 123/1998 Sb. by měl být naplněn. Rozhodnutí o odepření podle § 9 odst. 1 zákona č. 123/1998 Sb., které se neopírá o žádný z důvodů podle § 8 téhož zákona, je nezákonné a nepřezkoumatelné.

2. Zvláštní předpis nemůže zúžit rozsah informací zaručený zákonem č. 123/1998 Sb.; judikatura, o kterou se rozhodnutí opírá, na tento zákon nedopadá

Podle § 15 zákona č. 123/1998 Sb.: „Pokud zvláštní právní předpisy upravují též poskytování informací, které jsou předmětem úpravy tohoto zákona, nelze rozsah informací stanovený tímto zákonem omezit.“ Podle § 11 věty třetí téhož zákona „právo na informace o životním prostředí podle tohoto zákona však nelze omezit nebo vyloučit“. S těmito ustanoveními, která na posuzovanou situaci dopadají přímo, se napadené rozhodnutí nijak nevypořádalo; již proto je nepřezkoumatelné.

Rozhodnutí svůj závěr opírá o rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2010-86 a č. j. 1 As 247/2023-25 s tím, že jde „o obdobnou právní úpravu“. Tak tomu není. Oba rozsudky se týkají zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, který obdobu § 11 věty třetí a § 15 zákona č. 123/1998 Sb. neobsahuje a který na rozdíl od zákona č. 123/1998 Sb. neprovádí unijní právo. Závěr, že zvláštní zákon může rozšířit důvody odepření, tedy nelze mechanicky přenést do režimu zákona, který takové rozšíření výslovně zakazuje. Odkaz na důvodovou zprávu k zákonu o odpadech na tom nic nemění; důvodová zpráva není právním předpisem a nemůže překonat výslovné pravidlo § 15 zákona č. 123/1998 Sb. ani závazky podle práva Evropské unie a mezinárodní smlouvy.

Ustanovení § 96 odst. 6 zákona o odpadech je přitom možné a nutné vyložit konformně: upravuje aktivní poskytování ohlášených údajů vymezenému okruhu adresátů (orgánům veřejné správy a složkám integrovaného záchranného systému), nikoli důvod odepření zpřístupnění informace o životním prostředí podle zákona č. 123/1998 Sb.

3. Rozpor se směrnicí 2003/4/ES a Aarhuskou úmluvou

Zákon č. 123/1998 Sb. zapracovává směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí (§ 1 odst. 1, pozn. č. 1) a provádí Úmluvu o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (publ. pod č. 124/2004 Sb. m. s.). Čl. 4 směrnice obsahuje taxativní výčet důvodů, pro které lze žádost odmítnout; členský stát nemůže vnitrostátním předpisem tento výčet rozšířit. Podle čl. 4 odst. 2 směrnice a čl. 4 odst. 4 úmluvy se důvody odepření vykládají restriktivně a v každém

jednotlivém případě se zvažuje veřejný zájem, jemuž zpřístupnění slouží. Výklad, podle něhož § 96 odst. 6 zákona o odpadech představuje absolutní, poměřování nepodléhající překážku zpřístupnění informací o životním prostředí, je s těmito závazky neslučitelný.

Ustanovení § 96 odst. 6 zákona o odpadech přitom nelze považovat ani za vnitrostátní provedení důvodu podle čl. 4 odst. 2 písm. d) směrnice (důvěrnost obchodních a průmyslových informací stanovená vnitrostátním právem za účelem ochrany oprávněných hospodářských zájmů). Citované ustanovení žádnou důvěrnost obchodních informací nezakládá a ochranu oprávněného hospodářského zájmu konkrétní osoby nesleduje; pouze plošně vymezuje okruh adresátů, jimž se ohlášené údaje aktivně poskytují, a v pojetí zastávaném ministerstvem by vylučovalo veřejnost z přístupu k ohlášeným údajům absolutně a bez poměřování v jednotlivém případě, které čl. 4 odst. 2 směrnice u všech důvodů odepření vyžaduje. I kdyby však bylo možné je za úpravu důvěrnosti obchodních informací považovat, podléhal by takový důvod restriktivnímu výkladu a poměření veřejného zájmu a podle čl. 4 odst. 2 pododstavce druhého směrnice by jej nebylo možné uplatnit vůbec v rozsahu, v němž se žádost týká informací o emisích do životního prostředí. Na uvedeném nemůže nic změnit ani okolnost, že zákon o odpadech je předpisem pozdějším než zákon č. 123/1998 Sb.: povinnost eurokonformního výkladu vnitrostátního práva stíhá správní orgán bez ohledu na časovou posloupnost vnitrostátních předpisů a výkladová přednost nemůže svědčit normě, jejíž aplikace by vedla k výsledku neslučitelnému se směrnicí a úmluvou.

4. Test proporcionality byl proveden pouze abstraktně

Napadené rozhodnutí test proporcionality formálně rozepisuje, avšak v žádném z jeho kroků nezohledňuje jedinou konkrétní okolnost posuzované věci: nezabývá se tím, jakých subjektů, jakého území a jakého období se žádost týká, jaký zájem žadatel a veřejnost na zpřístupnění mají ani jaká konkrétní újma by zpřístupněním komu vznikla. Závěr kritéria poměřování se omezuje na konstatování, že „nezbývá, než právo těchto subjektů jednoznačně upřednostnit“. Takový postup není poměřováním v konkrétním případě, jak je vyžaduje čl. 4 odst. 2 směrnice 2003/4/ES i ustálená judikatura Ústavního soudu, a činí rozhodnutí nepřezkoumatelným.

5. Nebyla vypořádána alternativní část bodů 1 a 2 žádosti

Body 1 a 2 žádosti obsahovaly výslovnou alternativu: pokud některá z uvedených společností za některý rok hlášení nepodala, popřípadě pokud hlášení vztahující se ke katastrálnímu území Kouřim evidována nejsou, žádal jsem o výslovné sdělení této skutečnosti. Sdělení, zda určitý subjekt za určitý rok hlášení podal, není obsahem hlášení podle § 95 zákona o odpadech, nýbrž údajem o splnění zákonné ohlašovací povinnosti; na takový údaj se § 96 odst. 6 zákona o odpadech nevztahuje ani při výkladu zastávaném ministerstvem. Napadené rozhodnutí tuto část žádosti zcela pominulo, což je samostatným důvodem nepřezkoumatelnosti.

6. Nebylo zváženo částečné zpřístupnění

Podle § 8 odst. 6 zákona č. 123/1998 Sb. se požadovaná informace, je-li to možné, zpřístupní po vyloučení skutečností zakládajících důvod odepření. Napadené

rozhodnutí se touto povinností vůbec nezabývalo. Přinejmenším souhrnné údaje o množství odpadů podle katalogových čísel vztažené k místům nakládání s odpady v katastrálním území Kouřim, popřípadě údaje zbavené identifikace jednotlivých ohlašovatelů, nejsou „informacemi o jednotlivých osobách“ ve smyslu § 96 odst. 6 zákona o odpadech. Pro odstranění pochybností výslovně uvádím, že jsem srozuměn i se zpřístupněním v souhrnné podobě, tedy úhrnných množství odpadů podle katalogových čísel a způsobů nakládání za katastrální území Kouřim a jednotlivé ohlašovací roky, v míře agregace vylučující identifikaci jednotlivých ohlašovatelů.

7. Požadované informace jsou informacemi o odpadech a emisích do životního prostředí

Podle § 2 písm. a) bodu 3 zákona č. 123/1998 Sb. jsou informacemi o životním prostředí mimo jiné informace o „látkách, energii, hluku, záření, odpadech včetně radioaktivních odpadů a dalších emisích do životního prostředí, které ovlivňují nebo mohou ovlivňovat jeho složky, a o důsledcích těchto emisí“. Podpůrně poukazují na § 8 odst. 9 zákona č. 123/1998 Sb., podle něhož u informací o emisích nelze použít důvody odepření podle § 8 odst. 1 písm. b) a d) a § 8 odst. 2 písm. a) a b), a na § 8 odst. 4 písm. a) a c) téhož zákona, podle nichž není porušením obchodního tajemství zpřístupnění informace, která se týká působení provozní činnosti podnikatele na životní prostředí nebo která byla získána z prostředků z veřejných rozpočtů; bod 3 žádosti se týká odpadů ze stavby trasy I.D pražského metra, hrazené z veřejných rozpočtů. Systematika zákona tedy vylučuje, aby byly údaje o působení podnikatelské činnosti na životní prostředí chráněny před veřejností způsobem, který zvolilo napadené rozhodnutí.

8. Veřejný zájem na zpřístupnění je konkrétní a doložený

Krajský úřad Středočeského kraje v protokolech o kontrole č. j. 150678/2025/KUSK ze dne 5. 11. 2025 a č. j. 127350/2025/KUSK ze dne 25. 9. 2025 zjistil, že v lokalitě Molitorov v katastrálním území Kouřim je provozováno stacionární zařízení pro nakládání s odpady bez povolení podle § 21 zákona o odpadech a že do lokality bylo v letech 2023 a 2024 přijato 425 389 tun odpadů z velkého množství různých staveb. Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, rozhodnutím č. j. DP/1320/26/900200/JK ze dne 3. 8. 2026 zpřístupnil dodací listy, podle nichž bylo v období srpen až prosinec 2021 předáno 5 821,598 t odpadu 17 05 04 a 1 801,308 t odpadu 17 01 01 z doplňkového geologického průzkumu stavby metra I.D (původce Metrostav a.s.) do mobilního zařízení IČZ CZA00825 provozovaného společností ŠTOCHL GROUP s.r.o., IČO 28941926. Kam byly tyto a další odpady následně předány a kde byly využity či uloženy, je zachyceno právě v průběžné evidenci podle § 94 a v ročních hlášeních podle § 95 zákona o odpadech, jichž se žádost týká. Požadované informace tedy bezprostředně souvisejí s prověřováním zákonnosti nakládání s odpady, které již probíhá před orgány veřejné správy, a veřejný zájem na jejich zpřístupnění je konkrétní. Napadené rozhodnutí jej nevážilo vůbec.

9. Výrok II je v rozporu s § 4 zákona č. 123/1998 Sb.

U bodu 4 žádosti ministerstvo uvedlo, že informacemi nedisponuje a disponovat nemusí, a současně označilo úřad, který jimi disponovat má (Magistrát hlavního města Prahy). Přesně na tuto situaci dopadá § 4 zákona č. 123/1998 Sb.: je-li dotazovanému povinnému subjektu známo, který povinný subjekt má požadovanou informaci k dispozici, postoupí mu žádost a uvědomí o tom žadatele. Ministerstvo namísto toho vydalo rozhodnutí o odepření, tedy zvolilo postup, který zákon pro tento případ nestanoví, a žadatele zbavilo dobrodiní postoupení žádosti bez nutnosti nového podání.

10. Vada výroku I

Výrok I označuje žádost jako „žádost žadatele ze dne 16. 7. 2025“, ačkoli žádost byla podána dne 16. 7. 2026, jak správně uvádí výrok II i odůvodnění. Výrok rozhodnutí musí být formulován jednoznačně (§ 68 odst. 2 správního řádu).

11. Požadavek na konzistentní posouzení s věcí sp. zn. S-MHMP 723439/2026

U ministerstva je současně vedeno odvolací řízení o mém odvolání ze dne 31. 7. 2026 proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru ochrany prostředí, č. j. MHMP 756065/2026 ze dne 30. 7. 2026, v němž je předmětem též právní otázka výkladu § 96 odst. 6 zákona o odpadech ve vztahu k § 8, § 11 a § 15 zákona č. 123/1998 Sb. Žádám, aby výklad v obou věcech byl shodný a aby byl v odůvodnění rozhodnutí o rozkladu výslovně vyložen.

III. Návrh

Navrhuji, aby ministr životního prostředí napadené rozhodnutí č. j. MZP/2026/270/816 ze dne 5. 8. 2026 **zrušil** a věc vrátil ministerstvu k novému projednání se závazným právním názorem, podle něhož:

- u bodů 1 až 3 žádosti nelze zpřístupnění odepřít s odkazem na § 96 odst. 6 zákona o odpadech a informace je třeba zpřístupnit, přinejmenším v rozsahu výslovného sdělení, zda jednotlivé společnosti uvedené v žádosti za jednotlivé ohlašovací roky hlášení podaly a zda jsou evidována hlášení vztahující se ke katastrálnímu území Kouřim, a v rozsahu souhrnných údajů podle § 8 odst. 6 zákona č. 123/1998 Sb.,
- u bodu 4 žádosti je namíste postup podle § 4 zákona č. 123/1998 Sb., tedy postoupení žádosti Magistrátu hlavního města Prahy a vyrozumění žadatele.

